
Építsetek utat a pusztában az Úrnak! Az Úr jön hatalommal. (Ézs 40, 3a.10)

ADVENT 3. VASÁRNAPJA, 2020.12.13.

Ki az, aki szeret karácsonyfát díszíteni? Én megmondom őszintén, sosem voltam jó benne. Szeretem a szépen feldíszített fát, de valahogy sosem volt hozzá megfelelő érzésem, hogy hova pakoljam a díszeket. De mégis, tetszett az a nyeszlett kis fa is, amit én díszítettem. Pont azért, mert én díszítettem. Az az én karácsonyfám volt.

Antoine Saint-Exupéry remek könyvében, A kis hercegben, a róka egy alkalommal ezt mondja a kis hercegnek: *„Jobb lett volna, ha mindig ugyanabban az időben jössz. Ha teszem azt, délután négykor érkezel, én meg már háromkor elkezdek örülni neked. Amint halad az idő, egyre boldogabb leszek. Négykor már tele leszek izgalommal, nyugtalankodom és fölfedezem, milyen drága kincs a boldogság. De ha csak úgy, bármikor jössz, sosem fogom tudni, hány órára öltöztessenem ünneplőbe a szívemet”.*

Milyen szép mondatok! Ünneplőbe öltöztetni szívemet. De hogyan kell ünneplőbe öltöztetni a szívünket? Sőt, tovább megyek: hogyan kell ünneplőbe öltöztetni a szívünket Isten és az emberek tiszteletére?

Sokat gondolkodtam ezen a kérdésen. De talán valahogy úgy, ahogy a fenyőfát díszítjük fel. Szépítkezünk, csinosítjuk lelkünket. Ilyen szépítés lehet, ha hangolódunk, ha szép emlékeket előveszünk, ha elengedünk régi sérelmeket, ha meglátjuk a jót életünkben, ha észrevesszük, miért lehetünk hálásak. Ha szívünkben ott van a szeretet, az öröm, a békesség, a türelem, a szívesség, a jóság, a hűség és a szelídség. Ezek mind a hit gyümölcsei. Ha ilyenekkel öltöztetjük fel szívünket, akkor én biztos vagyok benne, hogy akit fogadunk, azt ünneplőbe öltöztetett szívvel fogjuk várni.

Az én fenyőfámnak van egy igen különleges dísz, a csúcsdész, a csillag a tetején. Az koronázza meg, és teszi igazán ünnepivé számomra a fenyőfát, és válik végül azzá, aminek lennie kell: karácsonyfává. Szívünk ünneplőbe öltöztetésénél mi se felejtjük el a legfőbb dísz, a tündöklő fényű csillagot, Jézust. Ha Jézus a szívünkben él, akkor élhetjük át igazán a hit gyümölcseit.

Ézsaiás próféta ma is szól hozzánk, újabb aktivitásra bátorít minket: *építs utat a pusztában az Úrnak!* Tegyük a szívünket készsé, öltöztessük ünneplőbe Urunk fogadására. Legyenek a hit gyümölcsei benne a magatartásunkban, tetteinkben, beszédünkben és minden reaklásunkban. Ezt jelenti Jézussal a szívünkben élni.

Milyen a mi adventünk? Tétlenek vagyunk még? Vagy szívünkben már gyúl a csillag fénye?

Adja Isten, hogy megnyitva szívünket Jézus foglalja el a főhelyet, és formálja át magatartásunkat, beszédünket és gondolatainkat. Öltöztessük ünneplőbe szívünket, díszítsük fel életünket szeretettel, örömmel, békességgel, türelemmel, szívességgel, jósággal, hűséggel és szelídséggel! Utána meg fogjuk látni, hogy mások életét is szebbé és boldogabbá tudjuk tenni általa.

Ámen!

